

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Oponent práce: Mgr. Kateřina Sládková

Diplomová práce: Nemanželský vztah Přemysla Otakara II. a Anežky z Kuenringu v kontextu Přemyslovy rakouské politiky padesátých let 13. století.

Autorka: Hana Trachtová

Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy, Praha 2010

103 stran textu, 31 stran příloh

Předkládaná práce Hany Trachtové se zabývá provázaností soukromého a veřejného života českého krále Přemysla Otakara II. zejména v 50. letech 13. století. Autorka si přitom klade ambiciózní cíl prokázat, že za výběrem Přemyslovy milenky, Anežky z Kuenringu, se skrývá také politický motiv, tj. upevnění Přemyslových pozic v rakouských oblastech.

Na úvod je nutné poznamenat, že samotné ztotožnění královy milenky a matky jeho nemanželských dětí s Anežkou z rodu Kuenringů je diskutabilní. Přestože se většina historiků k této variantě kloní, jednoznačný důkaz pro toto tvrzení v pramenech nenalezneme. Autorka diplomové práce si je dobře vědoma, že prameny líčící královu milenku vznikly až s odstupem takřka sta let a ani jeden jasně jméno Anežky z Kuenringu neuvádí. Vzhledem k tomu, že se autorka přiklání k v odborné literatuře většinově přijímané verzi a opírá o ni svou práci, budu i já při svém hodnocení vycházet z předpokladu, že králova milenka Anežka skutečně pocházela z rakouského rodu Kuenringů.

Práce má promyšlenou a v úvodu jasně zdůvodněnou strukturu. Samotnému tématu nemanželského vztahu předchází několik kapitol, které se zabývají politickým vývojem v Říši (a to již od nástupu Štaufů, což nepovažuji za nutné), v rakouských oblastech a v Čechách (příčemž některé kapitoly vůbec nesouvisejí s daným tématem a v práci jsou nadbytečné). S rodem Kuenringů a nemanželským vztahem Přemysla Otakara a Anežky je čtenář obeznámen až takřka v polovině práce. Kapitoly věnované vztahům mezi Kuenringy a Přemyslem Otakarem považuji v celé práci za nejprínosnější. Nalézáme v nich argumenty podpírající odvážnou teorii o politicky motivovaném výběru milenky. Stejně tak kladně hodnotím části věnované nemanželským potomkům Přemysla Otakara a jejich dalším osudům. Autorka se přitom nevěnuje pouze mužským potomkům, ale svou pozornost soustřeďuje i na dcery.

Celkově práce působí poměrně vyzrálým dojmem. V částech věnovaných politickému vývoji (přestože některé kapitoly jsou vzhledem k tématu práce nadbytečné nebo příliš popisné) se jedná o kultivovanou kompilaci založenou na dobré znalosti české literatury a pramenů. Autorka se navíc nespokojuje jen s jedinou možnou interpretací, ale uvádí rozličné názory historiků na některé otázky. Je proto škoda, že se více nezabývala i literaturou zahraniční, která by téma jistě obohatila. Na druhou stranu bych ráda vyzvedla odvahu představit vlastní teze a schopnost podložit je argumenty.

Musím také pochválit formální stránku práce, která je psána čtivě a je téměř prosta gramatických chyb. Vhodně jsou také zvoleny rozsáhlé přílohy práce, které neopomíjejí důležitý diplomatický materiál k tématu.

Shrnutí:

Hana Trachtová prokázala velmi dobrou orientaci ve studované problematice, pečlivý přístup k práci a schopnost vlastní historické úvahy. Vzhledem k průběhu obhajoby navrhuji hodnocení známkou výborně.

Mgr. Kateřina Sládková